

POSTANOWIENIE TRYBUNAŁU

(szósta izba)

z dnia 14 października 2004 r.

w sprawie **C-238/03 P: Maja Srl przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich** ⁽¹⁾**(Odwołanie — Pomoc finansowa Wspólnoty — Cofnięcie pomocy przyznanej na modernizację jednostki produkcji rolnej)**

(2005/C 45/23)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie C-238/03 P, mającej za przedmiot odwołanie na podstawie art. 56 statutu Trybunału Sprawiedliwości wniesione w dniu 28 maja 2003 r., Maja Srl, dawniej Ca' Pasta Srl (adwokaci: P. Piva, R. Mastroianni i G. Arendt), w której drugą stroną w postępowaniu jest Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: C. Cattabriga i L. Visaggio, wspierani przez adwokata A. Dal Ferro), Trybunał (szósta izba), w składzie: A. Borg Barthet (sprawozdawca), prezes, J. Malenovský i U. Løhmus, sędziowie; rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 14 października 2004 r. postanowienie, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Maja Srl zostaje obciążona kosztami.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 6.9.2003

Skarga wniesiona w dniu 29 października 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji

(Sprawa C-459/04)

(2005/C 45/24)

(Język postępowania: szwedzki)

W dniu 29 października 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez H. Krepela i J. Enegręna, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Szwecji.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że nie określając definicji zasobu wiedzy i umiejętności pracowników wyznaczonych przez pracodawcę celem zapewnienia odpowiedniego stopnia ochrony i zapobiegania zagrożeniom dla bezpieczeństwa i zdrowia

zgodnie z art. 7 ust. 8 dyrektywy Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy ⁽¹⁾, Szwecja uchybiła zobowiązaniom jakie na niej ciążyą na mocy prawa wspólnotowego.

- 2) obciążenie Szwecji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Art. 7 ust. 8 dyrektywy nie nakazuje w Państwach Członkowskich całkowitej harmonizacji definicji zasobu wiedzy i umiejętności pracowników uczestniczących w czynnościach z zakresu ochrony i zapobiegania zagrożeniom, lecz pozostawia w rękach Państw Członkowskich zdefiniowanie wymaganej wiedzy zgodnie z tym postanowieniem. Niemniej jednak definicje prawa krajowego powinny określać minimalne wymogi tak, aby dyrektywa mogła być wykonana w sposób satysfakcjonujący.

Prawo krajowe winno zawierać co najmniej odesłanie do obiektywnej metody pozwalającej na stwierdzenie, iż zainteresowana osoba przeszła odpowiednie szkolenie oraz że faktycznie dysponuje wymaganą wiedzą i doświadczeniem.

Żadne z instrukcji czy not informacyjnych wydanych przez Arbetsmiljöverket (organ właściwy w sprawach bezpieczeństwa i higieny pracy) nie zawiera w sobie definicji zasobu wiedzy i umiejętności pracowników uczestniczących w czynnościach z zakresu ochrony i zapobiegania zagrożeniom zawodowym niezbędnej do transpozycji art. 7 ust. 8.

⁽¹⁾ Dz. U. L 183, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Verwaltungsgericht Sigmaringen, wydanym w dniu 28 września 2004 r., w sprawie z zakresu prawa administracyjnego Alexander Jehle, Weinhaus Kiderlen przeciwko Krajowi Związkowemu Badenia-Wirtembergia

(Sprawa C-489/04)

(2005/C 45/25)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 29 listopada 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Verwaltungsgericht Sigmaringen, wydanym w dniu 28 września 2004 r. w sprawie z zakresu prawa administracyjnego Alexander Jehle, Weinhaus Kiderlen przeciwko Krajowi Związkowemu Badenia-Wirtembergia.